

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Cyprii, Protonotarii Constantinopolitani, Chronicon Ecclesiae Graecae

Philippus <Cyprius>

Franeqverae, 1679

24 De baptismo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10949

μα ἄρτε, ὃ καλεῖται ἀντίδωρον, περὶ τῶ ὁπίς ἄρτε προείπωμι,
ὅταν εἴπωμι περὶ τῆς προσδύχης ὅλα τῶ ἐνιαυτῶ τῶν Ἑλλήνων, ἐν
κεφ. ιδ.

ΚΕΦΑΛ. ΚΔ.

Περὶ βαπτίσματῶ.

Εχασιν οἱ Ἕλληνες ἵνα σκεύη μακρὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀ καλεῖται
βαπτιστήρια, τρεῖσι, σκεύη μακρὰ, ἐν οἷς ὅλον τὸν νήπιον εἰσ-
βάλλουσι. καὶ ὅταν μέλλῃ βαπτισθῆναι νήπιος, οἱ συγγενεῖς τῶ νηπίου
προθερμαίνουσιν ὕδωρ μετὰ φύλλων πινῶν βωδῶν, καὶ εἰσβάλλουσιν ἐν
ἐκείνῳ τῶ προλεχθέντι σκεύει τὸ ὕδωρ. Ἐπι δὲ θερμαινεμένη τῶ ὕδατι,
εὐχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ πύθουσιν ἔλαιον ἐν τῶ ὕδατι. μετὰ δὲ τὰς εὐχὰς
λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸν νήπιον ταῖς χερσὶν αὐτῶ, καὶ κρατεῖ ταῖς δυοῖς
χερσὶν ἐκ τῶ ὠμων, καὶ εἰσβάλλει ἔσω τῶ ὕδατι ὅλον νήπιον σὺν κε-
φαλῇ, λέγων· Βαπτίζετα ὁ θεὸς τῶ θεῶ δαῖνα, εἰς τὸ ὄνομα τῶ
πατρὸς, καὶ ἀνέλκει τὸν νήπιον. ἔπειτα πάλιν λέγει· Καὶ τῶ υἱῶ, καὶ
εἰσβάλλει, καὶ πάλιν ἀνέλκει. ἔπειτα λέγει· Καὶ τῶ ἁγίῳ πνεύ-
ματι, καὶ εἰσβάλλει, καὶ ἀνέλκει, τρεῖσι, τρεῖς καιρὸς εἰσβάλλει
καὶ ἀνέλκει, καθὰ ἔφη ὁ κύριος· Βαπτίζοντες αὐτῶ εἰς τὸ ὄνομα τῶ
πατρὸς, καὶ τῶ υἱῶ, καὶ τῶ ἁγίῳ πνεύματι. Μετὰ ταῦτα ἀναγιγνώσκει
πινὰς βουχὰς, καθὰ καὶ ᾧδε ἐν τῇ μεγάλῃ Βρεταννίᾳ ποιεῖσι, καὶ δόπο-
δίδωσι τὸν νήπιον.

ΚΕΦΑΛ. ΚΕ.

Περὶ τῶν ἀφωρισμένων Ἑλλήνων.

Εἰς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἵνα τῶς ἄγαθαι κακῶς ἀφωρίζωσι,
διὰ τὸ λέγειν τὸν Παῦλον· Ἰσχυρῶν συναθροισθέντων, καὶ τῶ πνευ-
ματός μου, ᾧ δαδότε τὸ πνεῦμα τῶ σατανᾶ. καὶ πάλιν· Ἐλεγχε δόπο-
τόμας,

(hoc est , donum dono relatum) vocatur , accipiunt. Quo de pane jam supra , quando de precibus Græcorum , per totum annum frequentari solitis , locuti sumus , capite puta XIV. à nobis aliquid est dictum.

CAPUT XXIV.

DE

Baptismo.

Servant Græci in ecclesiis suis vasa quædam ampla , quæ Baptisteria appellant ; hoc est , tantæ capacitatis vasa , ut infantem , quantum quantus est , iisdem possint immittere. Quando igitur infans aliquis fonte hoc sacro tingendus est , consanguinei infantis primò omnium aquam , floribus odoriferis inspersis curant calefieri , inque prædictum vas infundunt. Interea temporis verò , dum aqua calefit , orat sacerdos , & oleum aquæ adfundit. Precibus autem finitis , infantem manibus suis accipit sacerdos , & utraq; manu ex humeris firmiter prehensum , totum , nec capite quidem ipso excepto , aquæ immergit , dicens : Baptizatur servus hic Dei in nomine Patris ; quod effatus , infantem retrahit. Postea addens : Et filii , rursus & immittit & extrahit ; denique verba hæc , & Spiritus S. proferens , & immergit & extrahit , hoc est , ter immergit & ter retrahit , quemadmodum dixit Dominus : Baptizantes illos in nomine Patris , & Filii , & Spiritus Sancti. Quibus peractis , ultimò preces nonnullas legit , sicut & hic in magnâ Britannia more receptum est , atque infantem reddit.

CAPUT XXV.

DE

Excommunicatis Græcis.

More apud Græcos receptum est , nimium prævaricantes ab ecclesie consortio remove , ob illud Pauli , sic sonantis : Vobis & meo spiritu congregatis , tradite ejusmodi hominem satanæ. Et aliud : Increpa illos severè. Quam consuetudinem exemplo aliquo declaratam

G

dabi-